

Uddannelsesfeber

Ungdom og skoleliv

I Seoul

Testokrati

Børns kundskaber

Velfærdssamfundets overlevelse

Wisdom Gate

이 지혜의 문은 한양여자대학
교육이념인 근면·정직·겸손·봉사하는
사랑의 실천을 상징합니다

이 중 철 교수 작

총학생회·교지편집위원회 기증

2008. 2. 29

Vesten

- Jeg har hørt, at I Vesten der kan unge mennesker rejse. Rejse verden rundt, hvis de vil. Det ville være fantastisk. At tale med andre mennesker og lære. Men her i Korea, da handler det kun om universitetet. Det handler hele vores liv om. Alle mennesker...er kun optaget af universitet, universitet. Det gør mig vred. Universitetet er et sted, hvor mennesker skal vokse og lære...ikke et sted for penge og karriere....er det ikke det I siger i vesten. Her stjæler universiteter det vores liv. Jeg hader mit liv. Unge mennesker i Korea har ingen horisonter. Det eneste de kan se er universitetet. Her er ingen horisonter. Ingen kan se noget – hinsides skolen. Det er forfærdeligt. Jeg må ud, væk herfra. De har stjålet vores ungdom. Det er et fængsel.”

Udmattelse

- For år tilbage bad en dreng på skolen læreren om at få lov til at gå lidt tidligere hjem, fordi han var så udmattet af mange dages studier og for lidt søvn. Helt undtagelsesvist og meget bemærkelsesværdigt gav læreren ham lov. Drengen begik selvmord og efterfølgende blev læreren fyret. Navnlig i de pressede perioder omkring eksaminerne tager lærerne problemet med selvmord op og understreger, at det er forkert at gøre, en uacceptabel handling, der blot vidner om, at eleverne er mentalt svage og ikke kan modstå presset. "Snakker I med jeres forældre om det her", spørger jeg. "Som vi allerede har fortalt dig, så har vi meget lidt tid sammen med vores forældre. Når vi kommer hjem, er vi udmattede efter en lang dags hårdt arbejde, så vi snakker ikke rigtig. Vi har ikke tid til at snakke med dem – over hovedet. Det er vigtigt for dig at vide. Vi er hjemme mellem når klokken er langt over 10, og det samme er vores forældre ...der er ikke overskud til også at snakke."

가족아기사진
행사기념사진
초상영정사진
옛날사진복원

가족아기사진
 행사기념사진
 초상영정사진
 옛날사진복원

여권바자사진
 입사원서사진
 각종증명사진
 속성10분완성

- 여권 / 증명
- 아기사진전문
- 가족사진
- 이미지포토
- 프로필사진

디지털포토

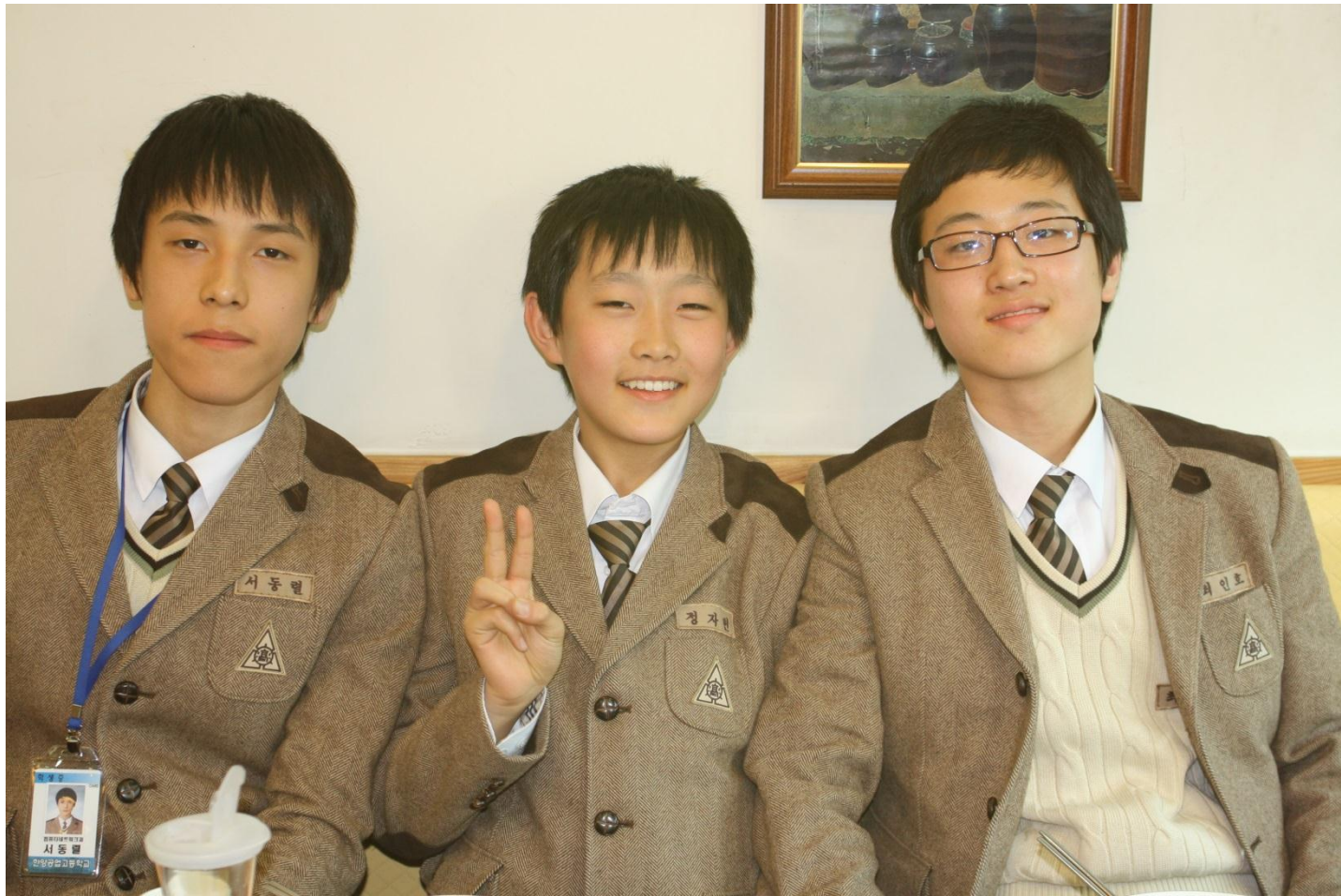
옛날사진합성
 훼손사진복원

*좋은 사진을 위해 최선을 다합니다.

아기사
 가족
 이미지
 프로

. ... længe før vi er født

- I Korea bliver unge mennesker nødt til at bruge al deres tid på uddannelse. Der er ikke noget vi kan gøre noget ved. Det er sådan det er. Der er ikke andre steder, vi kan gå hen – end skolen. Og hvis vi ikke kommer på universitetet, bliver vi ikke behandlet som mennesker. Det er sådan det er. Man bliver ignoreret og set ned på. Det er ikke mit ønske at komme på universitetet. Det er mine forældres. Og hele nationens. Det er sådan det er. I Korea. Det er et konkurrencesamfund. Når man får børn, begynder det – man vil have, at ens barn ser bedre ud end andre børn. Det gælder endda de ufødte. Forældre vil have deres børn skal kunne gå længe før alle andre. Det er det de vil med deres ufødte børn. De skal være bedre end alle andre. Det starter længe før vi er født.

En god søn

- I skolen er det lærerne: I skal tage jer sammen, arbejde hårdere, I er for dumme. Og mine forældre, der er det det samme – du skal studere, du skal studere, du skal studere. Og de skælder ud, hvis man får dårlige karakterer. Og straffer os. Eller bliver skuffet. Jeg vil gerne bare være et helt almindeligt menneske. I Korea er man kun en god søn hvis man tjener mange penge, når man bliver ældre. Men så skal man være dygtig i skolen og have succes og på det rigtige universitet. Også selvom man gerne vil leve op til deres forventninger, hvis man ikke kan, er man ikke nogen god søn. Det er sådan, det er, fordi vi er opdraget i et konfuciansk samfund

Ocean

Her i Korea er det skolen, der ejer børnene. Alle arbejder for at børnene skal have succes i skolen. Mens børnene ...de ligesom svømmer rundt på et kæmpe ocean uden at vide hvor de skal hen, de prøver bare ikke at drukne. .. Der er nogen, der aldrig kommer op.

Man kan høre sit hjerte slå

- Det er så dejligt at spille fodbold, siger Kim. De har spillet lidt på banen i frikvarteret. Selvom det kun er 10 minutter. Det klarer hjernen. Og hvis man bare mærker sin puls, sit hjerte slå, så hjælper det mod stress. Det er så dejligt at gøre det med sine venner. Så glemmer man bare et øjeblik alt det pres der er på én. Jeg tror, det er derfor jeg kan holde til det.

Hverdagen

- 07.00: Selvstudier i klasseværelser
- 08.00-16.00: undervisning på skolen
- 16.00-17.00: efterskole-program og ekstra-undervisning.
- 17.30: Aftensmad
- 18.00-22.00: Privat akademier
- 22.00-22.30: Pause og TV
- 22.30: 24.00: Selvstudier eller ekstraundervisning med privat lærer.
- Unge mennesker i Korea er meget udmattede, siger Jin.

Hvorfor sover de?

Hvorfor sover de så meget, i timerne?

Spørger jeg en lærer.

Fordi de er trætte.

De sover fordi de er trætte.

De bliver nødt til at sove.

Men det handler ikke kun om, at de er trætte

Det handler om deres liv.

Det er det, de tænker på

Hvad det skal ende med alt sammen.

De bliver simpelthen nødt til at sove for at holde det ud.

Dem der ikke sover, er dem der bryder sammen

Australien

- ”Der er så stor forskel på klasseværelset i Korea og Australien. I den koreanske kultur er man ikke interaktiv. Ingen kan være fri eller udfolde sig i klassen om noget som helst. Det er fordi lærerne har altid ret, og eleverne er bange for at sige noget forkert. For så bliver der ballade. Og så er det bedst ikke at sige noget. Jeg spurgte engang læreren om noget i klassen. Bagefter kom én af mine veninder hen til mig og spurgte mig, hvorfor jeg havde sagt noget i klassen. Jeg sagde, det var fordi, der var noget jeg ikke vidste. Men sådan fungerer det altså ikke i et koreansk klasseværelse, Eleverne opsøger lærerne efter timen individuelt og spørger dem om det, de ikke kan finde ud af. Man skal ikke afbryde undervisningen med alle de spørgsmål. Det er anderledes i Australien. Det er svært at vænne sig til.” siger Grace

De ved det godt

I virkeligheden er disse teenagere modløse. De ved godt, hvad det handler om. Deres drømme er så meget anderledes, men de kender realiteterne. Hvis de faktisk ville følge deres drømme, som der står i tekstbogen. Om deres drømme går i opfyldelse eller ej handler om én ting – nemlig deres karakterer. Og det ved de alle sammen godt. Så snart de er kommet på gymnasiet, så ser de, at det eneste, det handler om, er deres karakterer. Og der er mange, der bliver modløse og nervøse for deres fremtid. Det er heller ikke forældrenes skyld. Det er på grund af samfundet. Dette samfund forventer en universitetsuddannelse, så alle vi på universitetet. De mest prestigefyldte. Men det kan alle jo ikke komme. Konkurrencen er meget meget hård...det er vanvittigt...det er meningsløst.... Siger en engelsklærer.

Penalhuset

The world is a beautiful book but of little use to him who can not read, står der på et penalhus, fyldt til randen med farver, viskelæder, clips, småbamser, kugler linealer, blyanter, faneblade. I alle mulige farver.

Nothing happens unless first a dream.
꿈을 꾸지 않는다면 아무 일도 할 수 없다.

3F

학교내 절대 금연

3F
교내 교 부
간담회 2A
의정회 2A / 자정자 2B
사정회 2C
연구회 2A / 연구 2B
연구회 2A / 연구회 2B
휴게실

3F
영1-1 / 영2-2
영3-3 / 영4-4
영5-5 / 영6-6
영7-7
의무실

高
성적처리실

시험기간
학생
출입금지

Hollænderne, himlen og lykken

Koreanere kan ikke tage noget initiativ selv. Derfor skal man lære dem at være lydige. Jeg tror ikke engang de ved om de er lykkelig eller ej. De får det hele fortalt. Jeg har hørt at hollandske studerende har strejket fordi de skulle være på skolen indtil klokken 3. Tænk engang. Klokken 3! Sammenlignet med os er det jo himlen. Men, det er nok alt sammen fordi vi er konfucianske og konservative. Vi ved ikke om vi er lykkelige eller ej...måske vi ikke ved hvad lykken er...

- *The Myth of Confucian capitalism in South Korea: Overworked Elderly and Underworked Youth.*

Kokken og fuglene

De kloge er også de rige, fortæller en dreng der går på det tekniske gymnasium. Vi der går på det tekniske gymnasium, vi er ikke så intelligente. Vi er heller ikke så rige. Og vi har mere tid. Mere fritid. Vi kan gå på PC-cafe. Hvis vi har penge. Og tjene penge, Som pizzabud.

Er det så ikke bedre at gå på det tekniske gymnasium, spørger jeg.

Nej, for det er stressende.

Det er stressende, for i Korea bliver man set ned på hvis man ikke kommer på universitetet, og hvis man får bare et almindeligt job.

Som hvad, f.eks?

Som kok.

Jeg går på kokkelinjen; men hvis jeg bliver kok og ikke kommer på universitetet, så bliver min status lav. I samfundet. Jeg bliver set ned på. Det er stressende. Selvom jeg ikke selv er stresset eller deprimeret, så vil familien omkring mig være skuffet, vrede, ulykkelige. Det er hårdt at være en del af.

Mens vi snakker ser jeg ud af vinduet, at døren ud til gården går op. En ung mand klædt i kokketøj kommer til syne i døråbningen. I hånden har han brødkrummer som han kaster ud på pladsen, samtidig med at han siger lyde. En flok fugle kommer sejlene og lander i krummerne. Han sætter sig på hug og betragter dem en tid. Så rejser han sig og går ind i køkkenet igen

Frikvarter

- Frikvarteret varer 10 minutter. Og så kan eleverne regne med at lærerne vil være yderligere et par minutter om at nå fra lærerværelset, ned ad gangene og til klasseværelset. 8 drenge lægger sig til at sove. Med hovedet i armene hen over bordet. En gruppe samles om Kim. Han har taget sin jakke, der hører til skoleuniformen af. Inde under skjorten og gemt bag slipset toner en t-shirt frem. Den er sort og med sølvprint hen over brystet: Rock. Han smøger sine bukser op, løsner skoene, purrer op i håret. På mobiltelefonen er der moderne musik. De snakker, griner, små-slås og vugger til rytmerne. Klokken ringer. Kim tager først sin skjorte på, så jakken og til sidst slipset. Han binder det selv. Folder bukserne ned, snører skoene og sætter håret på plads. Læreren træder ind. De sovende drenge vågner. Klasse-lederen rejser sig og siger: Attention, bow! Eleverne rejser sig, bukker op mod læreren.

Motivation

Behaviorisme

Årsag virkning

At kontrollere kompleksitet

Styringsteknologi